

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/120/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115228662
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8115228662.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: P. L., O.. X.X.XXXX, V. X. F., H.. P. T. X, o zaplatenie 4 669,72 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 14C/468/2015 - 58 zo dňa 7.6.2017 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e s a rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

II. Stranám sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, cit.:

„I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.874,92 EUR spolu s 5 %-tným ročným úrokom z omeškania od 4.9.2015 do zaplatenia a úroky z omeškania v sume 2,94 EUR, a to v splátkach po 30 EUR mesačne splatných vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením ktorejkoľvek zo splátok, má za následok splatnosť celého dlhu,

II. v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

III. p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 65,8 %“.

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že účastníci uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje obligatórne zákonné náležitosti, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona) a taktiež nie je naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, pričom aj keď je v zmluve uvedené RPMN, nie sú v nej uvedené všetky predpoklady použité na jej výpočet. Z týchto dôvodov je úver bezúročný a bezpoplatkový. V zmluve nie je uvedený úrok, len úroková sadzba, ani poplatky, aj keď si ich žalobca uplatňuje. Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, súd priznal žalobcovi sumu 3.874,92 EUR a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, keďže žalovanému bol preukázateľne poskytnutý úver vo výške 4.900 EUR a žalovaný doposiaľ zaplatil sumu 1.025,08 EUR. Súd žalobcovi priznal taktiež kapitalizovaný úrok v sume 2,94 EUR a keďže žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu do 3.9.2015, nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania, preto súd, v zmysle návrhu žalobcu, priznal žalobcovi aj 5 %-tný ročný úrok z omeškania z priznanej istiny od 4.9.2015 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. Proti zamietavej časti rozsudku, proti výroku o povolení splácať dlžnú sumu v splátkach a proti výroku o trovách konania podal žalobca včas odvolanie. V odvolaní uviedol, že v zmluva obsahuje všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy,

a zároveň bod 2.5.3 OP popisuje anuitné splácanie. Ďalej uviedol, že čl. 10 ods. 1 a 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 v spojení s čl. 3 písm. m) sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Poukázal tiež na čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48, ktorý sa má vykladať tak, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/87/2016 - 75 zo dňa 2.5.2017, č.k. 12Co/149/2016 - 60 zo dňa 15.2.2017, kde odvolací súd upriamil pozornosť na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová, a na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/68/2017 - 46 zo dňa 28.2.2017 a č.k. 6Co/84/2017 - 57 zo dňa 28.3.2017. Taktiež nesúhlasil s povolením splátok, uviedol, že žalovaný po zosplatnení nevykonal žiadnu úhradu. Pri danej výške splátky žalovaný uhradí len istinu za viac než 10 rokov. Žalobca žiadal priznať náhradu trov konania v celom rozsahu. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania, vrátane odvolacieho.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

5. Súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol z dôvodu, že poskytnutý úver sa v zmysle ust. § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pre to, aby bol úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov postačuje, ak zmluva neobsahuje čo len jeden z údajov podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ.

6. Na margo rozhodnutí krajských súdov, na ktoré žalobca poukazuje v odvolaní, ako aj rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová odvolací súd uvádza nasledovné.

7. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová odvolací súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. Z uvedeného vyplýva, že

priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice.

9. Problém nastal v súvislosti s pochybnosťami, kde sú hranice nepriameho účinku smernice. Súd totiž na jednej strane má za cieľ v zmysle rozsudku C-42/15 dosiahnuť plný účinok smernice pri využití všetkých aplikačných metód a ustanovení celého právneho poriadku, no na druhej strane existujú obavy, aby nedošlo v sporoch medzi jednotlivcami k aplikácii nepriameho účinku smernice contra legem a navyše aj proti princípom súkromného práva akými je aj princíp právnej istoty.

10. Dôležitý je tiež výklad rozsudku súdneho dvora vo veci C-42/15 a smernice 2008/48/ES, pretože sa zdá, že súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine. Prejednávaná vec sa však netýka amortizačnej tabuľky, ale špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu je text ZoSÚ jednoznačný, a teda v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje presná špecifikácia výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V Zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bola do právneho poriadku zakotvená dikcia zákonnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere o spôsobe splácania úveru podľa istiny, úrokov a iných poplatkov. Približne štyri roky táto zákonná dikcia bola spojená ešte aj kumulatívne s právom na uvedenie súčtu týchto platieb. Nemali by byť žiadne pochybnosti, že v tom čase smernica Rady 87/102/EHS nevyžadovala plnú harmonizáciu. Zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bola transponovaná smernica 2008/48/ES z 23. apríla 2008, ktorá vyžadovala plnú harmonizáciu. Do tohto nového zákona o spotrebiteľských úveroch bola prevzatá z predchádzajúceho zákona totožná dikcia splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

12. Klausula objasňujúca špecifikáciu splátok úveru nielen podľa istiny ale aj úrokov a poplatkov má význam, aby bol jasný údaj, (i) z čoho splátka pozostáva, (ii) či splátka obsahuje aj poplatky, (iii) či neobsahuje poplatky, ktoré nemajú byť zaradené do RPMN), (iiii) či ide o amortizované splácanie alebo bez amortizácie alebo (iiiii) údaj o tom, v ktorých splátkach je výlučne istina a v ktorých len poplatky (pri niektorých typoch úverov sú zmluvy formulované tak, že najprv sa splácajú výlučne úroky a v poslednej splátke istina) a pod .

Podľa názoru odvolacieho súdu špecifikácia splátok úveru má svoj význam aj v tom, že spotrebiteľ má možnosť v prípade sankcie bezpoplatkovosti priamo zistiť, ktorej časti splátky sa táto sankcia týka. Spotrebiteľ má tiež možnosť kontroly, či v splátke použitej na účely výpočtu RPMN nie je uvedený poplatok, ktorý sa do RPMN nesmie započítať. RPMN pritom predstavuje dôležitý údaj o celkových nákladoch na úver. Špecifikácia splátok úveru môže odhaliť aj nekalé obchodné praktiky, ak by nedošlo k naplneniu predzmluvných informácií o splátkach úveru (cieľ podľa II. bod 2 smernice 2008/48/ES).

13. Odvolací súd má za to, že princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je v prípade absencie náležitosti špecifikácie splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

14. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 odsek 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Okrem iného v § 9 odsek 2 písm. k/ uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy medzi stranami sporu bolo aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová suma, počet a termíny splátok sa viažu ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade zmluva o úvere, ktorá bola uzatvorená

medzi stranami sporu (č.l. 5 spisu) obsahovala len výšku, počet a termíny anuitnej splátky, a to v sume 75,89 EUR v počte 120 splátok s dátumom splatnosti na 20. deň v mesiaci.

15. Čo sa však týka výšky, počtu a termínu splátok úrokov, tento údaj v úverovej zmluve absentuje. Účelom právnej úpravy (§ 9 odsek 2 ZoSÚ) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške (sume) úrokov z úveru a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 11 odsek 1 ZoSÚ). Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný ako spotrebiteľ však túto možnosť nemal, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. (Porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010)

16. Neobstojí ani odvolacia námietka žalobcu, že výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy, a zároveň bod 2.5.3 OP popisuje anuitné splácanie, ani že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Podľa názoru odvolacieho súdu popis splácania uvedený v OP nezodpovedá zákonnej požiadavke špecifikácie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Na dôvažok, ak by podstatné náležitosti zmluvy mali byť obsiahnuté vo viacerých dokumentoch, mali by všetky tieto dokumenty byť podpísané zmluvnými stranami, čo sa v danom prípade nestalo.

17. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, čo postačuje na to, aby sa úver podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ považoval za bezúročný a bez poplatkov.

18. Záverom odvolací súd dodáva, že ku dňu písomného vyhotovenia tohto rozsudku bola uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 22Co/20/2018 zo dňa 27.3.2018 podaná prejudiciálna otázka v reakcii na rozsudok C-42/15.

19. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutej zamietavej časti postupom podľa § 387 ods. 1 ako vecne správny potvrdil.

20. V odvolacom konaní nebol žalobca úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

21. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).